

WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, DNIA 1 STYCZNIA 1933 ROKU

ANKIETA ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

W obliczu rokowań o nowe traktaty handlowe, które mają być przez Polskę zawarte z licznymi bardzo krajami, Związek Przemysłu Chemicznego odbywa bezpośrednie konferencje z prawie wszystkimi zrzeszonymi przedsiębiorstwami chemicznymi. Zarówno zbadanie faktycznej wysokości ochrony w nowej taryfie celnej, jak możliwości poczynienia pewnych ustępstw konwencyjnych, jak wreszcie — zorientowanie się w tendencjach eksportowych wytwórczości chemicznej wymagają osobistych kontaktów z odpowiedzialnymi kierownikami naszych fabryk chemicznych.

Rezultaty rozległej ankiety nie nadają się do szczegółowego referowania na tych łamach. Zebrane na miejscu materiały stanowią będą podstawę do formułowania opinii Związku w płaszczyźnie całego szeregu zagadnień. Zaznaczyć wypada, że dla wszystkich bodaj artykułów chemicznych udało się ustalić ceny, obowiązujące obecnie na rynkach krajowych i zagranicznych; jest to tem donioślejsze, że wskutek splotu przyczyn — ceny na całym świecie uległy ewolucji, głównie w kierunku zniżkowym.

Ankieta uwydatniła wzrost napięcia eksportowego wśród przedsiębiorstw chemicznych. Liczne mniejsze fabryki, które doniedawna zopatrywały jedynie rynek wewnętrzny, obecnie docierają ze swymi wyrobami do krajów odległych, nieraz zamorskich. Potęgujące się trudności eksportowe zmuszają do specjalnych metod pracy, opartej na drobiazgowych poczynaniach i zabiegach. Bliższa współpraca ze Związkiem oraz z Państwowym Instytutem Eksportowym daje pozytywne rezultaty zwłaszcza dla takich przedsiębiorstw, które nie posiadają rozwiniętego aparatu handlowo-eksportowego.

Rozmowy wspomniane pozwoliły zorientować się w ogólnym nastroju polskiego przemysłu chemicznego. Trzeba stwierdzić, że pomimo trwającego już od trzech lat przesilenia i pomimo powszechnego prawie braku rentowności — nasi przemysłowcy nie upadają na duchu i starają się pokonać wszelkie trudności, z wiarą w lepszą przyszłość.

Najwybitniejszą cechą żywotności przemysłu chemicznego jest zawsze wypuszczanie na rynek nowych artykułów, które bądź zastępują produkty importowane, bądź stanowią nowość i postęp wytwórczości. W tym zakresie — spotkaliśmy się z całym zastępem nowych pomysłów. Nie mogąc podawać pełnego spisu (lub też nie chcąc przedwcześnie odkrywać kart) wymienimy przykładowo nowe produkty, których fabrykacja już się zaczęła lub zacznie się w niedalekiej przyszłości: żelazo-chrom, sztuczny korund, karborund, żelazokrzemomangan, stężony kwas azotowy, żelazofosfor, fosforany amonu i sodu, trójchloroetylen, chlorobenzole, kokaina i inne alkaloidy, błony rentgenologiczne, kwasny węglan sodu, nowe specjalne farby, masy plastyczne i t. d.

Trudno zaiste o wymowniejsze objawy nieślabnącej twórczej inicjatywy polskiej wytwórczości chemicznej!

Nasza ankieta uwydatniła fakt, znany zresztą z innych zestawień, mianowicie nierównomierność korzystania ze współpracy ze Związkiem przedsiębiorstw chemicznych poszczególnych okręgów przemysłowych. Na czele kroczą fabryki Górnego Śląska i b. Królestwa Kongresowego, które komunikują się ze Związkiem we wszystkich sprawach, zarówno większych jak drobnych. Fabryki małopolskie oraz położone na terenie w. m. Gdańska rzadziej zwracają się do naszej organizacji, korzystając z jej usług tylko w pewnych zakresach. Chemiczny przemysł Wielkopolski i Pomorza wyraźnie nie docenia wartości zrzeszeń zawodowych; mamy w tych okręgach nielicznych członków, którzy zrzadka tylko zwracają się do Związku.

Związek poczuwa się do obowiązku pełnienia służby gospodarczo-społecznej na najszerszym froncie chemicznym i pragnąłby — nie dla zwiększenia swych wpływów, lecz dla wypełnienia swych zadań i obowiązków — jaknajściślej współdziałać ze wszystkimi warsztatami pracy przemysłu chemicznego.

PRZEMYSŁ POTASOWY W POLSCE

Inż. Zygmunt Platowski, b. Prezes Sp. Akc. Eksploatacji Soli Potasowych we Lwowie, ogłosił interesującą broszurę p. t. „Historja rozwoju i przyszłość polskiego przemysłu potasowego”. Autor podaje szereg charakterystycznych liczb i wiadomości, dotyczących gospodarczego, finansowego, produkcyjnego i handlowego rozwoju naszych kopalni soli potasowych. Wydobyte sylwinitów i kainitów wyniosło w r. 1921 — 15.488 tonn, w r. 1929 osiągnęło najwyższą liczbę — 352.000 tonn, poczem spada do prawie 302.000 tonn w r. 1930 i 232.000 tonn w r. 1931; liczby te dotyczą kopalń w Kałuszu i Stebniku, nie obejmując eksploatacji Hołynia, gdzie w r. 1930 wydobyto 4.200 tonn, w r. 1931 prawie 30.000 tonn. Zakład koncentracyjny, po wielu trudnościach w jego uruchomieniu, został ostatecznie przystosowany do warunków i potrzeb polskich i w r. 1932 osiąga przeciętną miesięczną produkcję w wysokości 3.000 tonn soli koncentrowanych.

Sprzedaż soli potasowych na rynku wewnętrznym wyniosła w r. 1921 — 24.000 tonn, w r. 1929 — 222.000 tonn, w r. 1930 — 186.000 tonn, w r. 1931 — nieco ponad 100.000 tonn. Oczywiście, ten spadek konsumpcji jest prostym wynikiem ogólnego kryzysu gospodarczego i ciężkiej sytuacji w rolnictwie. Rynek polski pod względem spożycia nawozów potasowych nie jest jednolity. Okolice najbliższe miejsca produkcji, t. j. województwa: Lwowskie, Stanisławowskie i Tarnopolskie, zajmują bardzo poślednie miejsce, natomiast największym spożywca są województwa zachodnie — Poznańskie, Śląskie i Pomorskie, zużywające 50,4% ogólnego spożycia. Polski przemysł potasowy jest więc położony geograficznie bardzo niedogodnie — bo wdali od głównego odbiorcy, daleko od portu i wreszcie daleko od zagłębia węglowego, dostarczającego głównych artykułów pomocniczych — węgla.

Autor podaje bardzo ciekawe zestawienie, dotyczące produkcji, importu i zapotrzebowania soli potasowych:

Rok	Sole potas. krajowe	Kainit krajowy	Razem	Import	Zapotrzebowanie Polski
	w t o n n a c h				
1921	3.578	932	4.510	1.532	6.042
1922	10.013	1.292	11.305	21.757	33.062
1929	24.043	12.013	35.056	39.248	74.304
1930	20.773	9.174	29.947	9.773	39.720
1931	10.247	5.565	15.812	1.803	17.615

Gwałtowny spadek importu musiał wywołać gwałtowną reakcję ze strony potężnego eksportera — Kalisyndykatu, zwłaszcza że rynek polski był po Stanach Zjednoczonych i Holandji trzecim z rzędu w zakresie importu soli potasowych. W początkach r. 1930 rozpoczęła się walka między Kalisyndykatem i Sp. Akc. Eksploatacji Soli Potasowych, zakończona w marcu 1932 r. przystąpieniem Polski do światowego porozumienia potasowego.

Jeśli chodzi o zapasy soli potasowych na znanych terenach podkarpackich, to wynoszą one ok. 450 milionów tonn surowca, z czego $\frac{1}{3}$ wypada na zasoby sylwinitu, zaś resztę stanowią sole siarczanowe. Są to złoża przystępne do odbudowy górniczej, zalegają na głębokościach nie większych niż 300 metrów w warunkach geologicznych, wykluczających niebezpieczeństwo zalania kopalń. Surowce chlorowe zawierają większe ilości iłów, utrudniających pracę, natomiast surowce siarczanowe, zwłaszcza langbeinity, są bardzo zasobne w K_2SO_4 .

Broszura napisana jest w sposób bardzo interesujący, zasługuje też na uwagę i dokładne przestudjowanie.

WŁOSKI PRZEMYSŁ CHEMICZNY
W 1931 ROKU.

Włoski przemysł chemiczny w 1931 roku musiał walczyć z coraz bardziej piętrzącymi się trudnościami, przede wszystkim w związku z pogorszeniem się ogólnej sytuacji w Państwie Włoskiem.

Spadek produkcji włoskiego przemysłu chemicznego, datujący się od 1930 r., pogłębił się jeszcze znacznie.

Przemysł ten, jak w innych zresztą krajach przemysłowych, po szeregu lat zaznaczonych konsekwentnym postępowaniem, od roku 1930 nie tylko zahamowany został w tym postępie, ale — zwłaszcza w 1931 r. — nie mógł utrzymać się na zdobytych placówkach. Rynek wewnętrzny wskutek zmniejszenia konsumpcji cechował się nieregularnością zakupów i niepewnością, niezmiernie utrudniającą wszelką kalkulację.

Podwyższenie niektórych podatków, bez jednoczesnego obniżenia innych świadczeń (na przykład przewozu na kolejach, o które przemysł chemiczny oddawna napróżno się dobija) oraz zmniejszenie produkcji, niekorzystnie się odzwierciedliły na dochodowości przedsiębiorstw.

Niepomyślna sytuacja znalazła też oddźwięk w spadku zainteresowania się kapitału: w 1931 roku inwestycje zmniejszyły się o prawie ćwierć miljarda lirów, gdy w latach ubiegłych rok rocznie się zwiększały.

Z BIEŻĄCEJ DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKU
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

W okresie od dn. 15 do 31 grudnia r. ub. Związek Przemysłu Chemicznego zajmował się w szczególności następującymi zagadnieniami:

W sprawach celnych i traktatowych:

przeprowadził narady z przedstawicielami następujących fabryk związkowych: Sp. Akc. „Ludwik Spiess i Syn”, Sp. Akc. „Roche”, Związku Koksowni, Sp. Akc. „Lignoza”, Zakładów „Elektro”, Fabr. Chem. „Dr. H. Zeumer”, Sp. Akc. „Hugohütte”, Zjednoczenia Sprzedaży Kwasu Siarkowego, Zakładów Solvay w Polsce.

W sprawach kolejowych:

wystąpił z wnioskami w zakresie zmian i uzupełnień taryf przewozowych na litopon, odzierki skórne, ceratę, makuchy, kości surowe, śrut kostny, kaolinę, kauczuk i obuwie gumowe, materiały wybuchowe,

zainicjował zreformowanie kosztów przewozu drobnicy.

W sprawach eksportowych:

zainicjował złożenie ofert na szereg produktów chemicznych do Palestyny,

badał sprawę kompensacji z Jugosławją, Bułgarią i Rumunją,

wystąpił o kontyngenty eksportowe dla mąki kostnej do Czechosłowacji i

jedwabiu sztucznego do Rumunii i Szwajcarii,

badał sprawę wywozu siarczanu miedzi do Egiptu,

występował w sprawie zamrożonych sum w Estonii.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKÓW PRZEMYSŁOWYCH

W grudniu r. ub. opuściły prasę drukarską sprawozdania za r. 1931 dwóch związków przemysłowych: Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem i Związku Polskich Hut Żelaznych. Ze sprawozdań tych podajemy kilka liczb, dotyczących produkcji polskiej:

Faktycznie czynna ilość wrzecion cienkoprzędnych bawełnianych wyniosła na dzień 1 stycznia 1932 r. — 1.131.859, ilość wrzecionogodzin cienkoprzędnych w ciągu r. 1931 — 3.347.663.286; w porównaniu z r. 1928 stanowi to spadek o 28,3%.

Produkcja surówki żelaznej w r. 1930 wyniosła 347.114 tonn, co w porównaniu z r. 1928 wynosi spadek o ca. 50%.

Oba sprawozdania nie stawiają szczególnie pomyślnych na przyszłość horoskopów, stwierdzają zgodnie pogorszenie konjunktury zarówno we włókiennictwie, jak w hutnictwie.

WSRÓD KSIĄŻEK

Dr. Edward Rose, naczelny redaktor „Przeglądu Gospodarczego” wydał interesującą pracę p. t. „Cel i metody walki z kryzysem”. Książka ta niezmiernie wnikliwie analizuje najważniejsze składniki naszej sytuacji skarbowej, finansowej i walutowej. W konkluzji sformułowane są generalne przesłanki metod walki z kryzysem.

W związku z prowadzoną obecnie dyskusją na temat programu gospodarczego — praca ta nabiera specjalnej aktualności, zwłaszcza że materiał faktyczny doprowadzony jest do ostatnich niemal dni. Zasluguje też na szczególną uwagę wszystkich działaczy przemysłowych i stanowi cenny przyczynek do krytycznej oceny obecnej sytuacji gospodarczej.

Nakładem Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie ukazała się część pierwsza większej pracy Dr. Rogera Battaglii p. t. „Zagadnienie kartelizacji w Polsce — ceny a kartele”. Praca Dr. Battaglii oparta jest na szerokich badaniach i zestawieniach statystycznych i opracowana została bardzo obszernie, gdyż obejmuje 456 stron druku. Zamawiającym książkę wprost w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie — przyznawany jest odpowiedni rabat.

Nakładem „Ligi Pracy” w Warszawie ukazała się broszura Inż. B. Nawrockiego „Wzorcowo metoda ustalania kosztów własnych”. Praca ta omawia następujące tematy: zasięg zainteresowania wzorcowymi metodami, zakres ich ważności, istniejące metody wzorcowe, ustalanie wzorcowych metod, materiały wyjściowe do obliczania kosztów własnych.

Broszura zasługuje na uwagę, zważywszy na niesłabnącą aktualność opracowywania metod dokładnego obliczania kosztów własnych.

KRONIKA.

Jak już doniosła prasa codzienna, Rząd Rzeszy Niemieckiej wydał zarządzenie, wprowadzające przymus dodawania masła niemieckiego do wytwarzanej w Niemczech margaryny. Zarządzenie to ma na celu zwiększenie konsumpcji masła i przyjsie z pomocą rolnictwu niemieckiemu.

Fakt powyższy notujemy, jako jedną jeszcze próbę uzgodnienia interesów przemysłu i rolnictwa na odcinku tłuszczowym.

Komisja Technologji Chemicznej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego powołała do życia Podkomisję normalizacji sody, której zadaniem jest opracowanie norm sody zwykłej, ciężkiej i krystalicznej. Projekt norm został już ułożony i rozesłany członkom Podkomisji, którzy w ciągu stycznia r. b. mają zaopiniować ten projekt i przesłać go do Komisji Technologji Chemicznej.

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. Nr. 115 z dn. 24 grudnia r. ub. ukazało się pod poz. 955 Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 grudnia 1932 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

W myśl przepisów tego Rozporządzenia, towary zakazane do przywozu z mocą obowiązującą do końca roku ubiegłego (t. zw. lista kryzysowa) są nadal zakazane do przywozu po dzień 10 października 1933 r.

W „Monitorze Polskim” Nr. 298 z dn. 29 grudnia r. ub. ukazało się pod poz. 346 zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 22 grudnia 1932, uzupełniające spis dopuszczonych do obrotu specyfików farmaceutycznych.

**NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

Aceton	450 zł.	Kwas siarkowy 60° Bé	7,37 zł.
Alkohol metylowy techniczny 90%	170 "	" solny 19°/21° Bé	12,25 "
" " czysty 99%	300 "	" octowy techn. 30%	100 "
* Amonjak skroplony za 1 kg NH ₃	1,80 "	Mączka kostna odklejona 30% P ₂ O ₅	15 "
* Azotniak mielony za 1 kg % N ₂	1,52 "	" rogowa 13/14% N ₂	— "
" granulowany za 1 kg % N ₂	1,67 "	Naftalin surowy prasowany	28,00 "
Azotan amonu	100 "	" czysty w łuskach	52,50 "
Azotyn sodowy	120 "	Octan sodu	120 "
Benzol handlowy 90%	80 "	" ołowiu	215 "
" czysty	92 "	Oleina zwierzęca destylat	210 "
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	13,50 "	" saponifikat	200 "
* Boraks	110—125 "	Oleum 20%	19,24 "
Chlorek cynku 50° Bé	40 "	Olej lniany	120 "
Chlorek wapna bielący	36 "	* Potaż kalcynowany 90/95%	120 "
Chlorek wapnia (CaCl ₂)	20—22 "	* Potaż żrący topiony 88/92%	140 "
Chloroform czysty	800 "	Pirydyna czysta dla celów analitycznych za 1 kg	9,75 "
" " „pro narcosi“	1,800 "	Smola preparowana	17,50 "
Eter siarkowy	390 "	Saletra potasowa	130 "
* Fenol czysty	265 "	Saletra sodowa podwójnie rafinowana	100 "
Formalina 40%	270 "	Siarczan amonu	29,25 "
* Gliceryna farmaceutyczna 30° Bé	275 "	* Siarczan miedzi	110—125 "
" techniczna 85/88%	175 "	* Siarczek sodu 60/62%	60 "
* Karbid granulowany	75 "	Soda amonjakalna	25 "
Karbolinum	29,75 "	" kaustyczna	60 "
Klej kostny	205 "	Sól glauberska krystaliczna	7,00 "
Klej skórny	260 "	Stearyna	185 "
Krezol	128 "	Superfosfat 16%	9,28—9,92 "
* Kwas azotowy 36° Bé w przeł. na 100% HNO ₃	100 "	Toluol czysty	105 "
Kwas mrówkowy 85%	241 "	Żelatyna techn.	400 "

Ceny powyższe są cenami hurtowymi i rozumieją się za 100 kg loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

**KOMUNIKACJA LOTNICZA ZAPEWNIĄ MAKSIMUM WYGODY,
OSZCZĘDNOŚCI CZASU I BEZPIECZEŃSTWA**
PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne: „PRZEMYSŁ CHEMICZNY, BO- RUTA Sp. Akc.“, Zgierz, tel. Łódź 121-01; Warszawa, Bednar- ska 2, tel. 659-99.	„FR. KARPINSKI SPÓŁKA AK- CYJNA“, Warszawa, Wolność 9, tel. 11-06-00.	Kwaśny węglan sodowy (bikarbonat): „ZAKŁADY SOLVAY W POL- SCE“, Warszawa, Czackiego 14, tel. 711-24.
„WOLA KRZYSZTOPORSKA“ Fabr. Chem. Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165.	Gliceryna farmaceutyczna i technicz- na: Sp. Akc. „STREM“, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.	Oleina zwierzęca: Sp. Akc. „STREM“, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.
„PABJANICKA SPÓŁKA AKCYJ- NA PRZEMYSŁU CHEMICZNE- GO“, Pabjanice, tel. Łódź, 121-86.	Przem. Tłuszcz. „SCHICHT-LE- VER“ Sp. Akc., Warszawa, Nowy Zjazd 1, telefony 605-77, 605-99.	Słomka i włosie wiskozowe: Sp. Akc. TOMASZOWSKA FA- BRYKA SZTUCZNEGO JEDWA- BIU“, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 875-39.
ZAKŁADY CHEMICZNE W WIN- NICY, S. A. Henryków pod War- szawą. Tel. II podm. Henryków 5. Biuro sprzedaży: H. Weiss i S-ka. Łódź, Piotrkowska 80, tel. 186-12.	Gumowe artykuły techniczne: Sp. Akc. „WOLBROM“, Warsza- wa, Wierzbowa 9, tel. 760-80.	Smola pierwszorzędowa: Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska Górne, G. Śląsk.
Chlorek wapna bielący. Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“, Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94.	Jedwab sztuczny: Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FA- BRYKA SZTUCZNEGO JEDWA- BIU“, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 875-39.	Soda amonjakalna, krystaliczna i kau- styczna: „ZAKŁADY SOLVAY W POL- SCE“, Warszawa, Czackiego 14, tel. 711-24.
Chlorek wapnia (CaCl ₂): „ZAKŁADY SOLVAY W POL- SCE“, Warszawa, Czackiego 14, tel. 711-24.	FABRYKA PRZĘDZY I TKANIN SZTUCZNYCH „CHODAKÓW“, Sp. Akc., poczta Sochaczew. Tel. Sochaczew 81.	Soda kaustyczna. Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“, Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94.
Farmaceutyczne przetwory: Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN“, Warszawa, Daniłowiczow- ska 16, tel. Centrala-Spiess.	Karbid: Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“, Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94. Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska Górne, G. Śląsk.	Sól glauberska krystaliczna: „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU“, Warszawa, Wilcza 9a, tel. 8-75-39.
„PABJANICKA SPÓŁKA AKCYJ- NA PRZEMYSŁU CHEMICZNE- GO“, Pabjanice, tel. Łódź, 121-86.	Klej kostny i skórny: Sp. Akc. „STREM“, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.	Stearyna: Sp. Akc. „STREM“, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.
		Żelazokrzem 45% i 75%: Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska Górne, G. Śląsk.

Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego“ bezpłatnie.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 1, telefon 410-14

Wydawca: w imieniu Związku Przem. Chemicznego Rzplitej Polskiej—Dyrektor Związku Inż. EDMUND TREPKA

Redaktor: Inż. TADEUSZ ZAMOYSKI

Druk L. Bogusławskiego i S-ki, Świętokrzyska 11